

Sygn. akt V KK 362/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **A. B.**

co do którego postępowanie o czyn z art. 77 § 2 k.k.s. i in.

warunkowo umorzono

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 września 2018 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt VII Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 2 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

I. Kasację obrońcy pozostawić bez rozpoznania;

II. Obciążyć A.B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem umorzono warunkowo postępowanie karne wobec A. B. na okres próby jednego roku i nałożono na oskarżonego obowiązek uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa należności publicznoprawnej w kwocie 274.876,21 zł. (pkt I lit. c). Podstawą nałożenia takiego obowiązku był przepis art. 41 § 2 k.k.s. Z przepisu art. 523 § 2 i § 4 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

wynika, że taki wyrok (warunkowo umarzający postępowanie karne) może być zaskarżony kasacją strony tylko w układzie, gdy wskaże się uchybienie wymienione w art. 439 k.p.k. Rzecz jasna, wskazanie takiego uchybienia nie może mieć charakter formalnego, ale musi być wskazaniem rzeczywistym (np. postanowienie SN z dnia 10.12. 2014 r., IV KK 215/14, OSNKW 2015, nr 5 poz. 43); chodzi bowiem o to, aby uchybienie opisane w kasacji mieściło się w formule tych uchybień, które określone są w przepisie art. 439 k.p.k. Tego wymogu nie spełnia kasacja wniesiona w tej sprawie. Jedynym zarzutem, który dotyczy formalnie uchybienia wskazanego w art. 439 § 1 k.p.k. jest wadliwość sformułowania wyroku w zakresie obowiązku naprawienia szkody (zarzut pod lit. A). W kasacji uchybienie to została zakwalifikowane przez obrońcę, jako naruszenie przepisu art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. Przypomnieć należy, że w tej jednostce redakcyjnej wskazano, iż podlega uchyleniu orzeczenie, w którym zachodzi sprzeczność w jego treści, uniemożliwiająca jego wykonanie. Ma być to sprzeczność w samej treści takiego orzeczenia. Tymczasem, obrońca stawiając taki zarzut nie wskazuje na istniejącą sprzeczność w treści zaskarżonego wyroku, ale kwestionuje podstawę prawną nałożenia takiego obowiązku na A. B., twierdząc w uzasadnieniu kasacji, iż sąd odwoławczy w odniesieniu do przypisanego sprawcy przestępstwa nie mógł tego, bez obrazy art. 77 k.k.s, uczynić, albowiem przepis ten nie zawiera w swojej treści określenia o uszczupleniu należności publicznoprawnej. Zatem, w kasacji opisane uchybienie ma postać naruszenia prawa materialnego, a nie sprzeczności w treści prawomocnego wyroku. Pozostałe zarzuty kasacji nie dotyczą nawet od strony formalnej uchybień z art. 439 k.p.k., co musiało skutkować pozostawieniem kasacji bez rozpoznania.

Mając na uwadze, że podniesione uchybienie w rzeczywistości nie mieści się w przepisie art. 439 § 1 k.p.k., a kasacja została jedynie formalnie tak zredagowana aby spełniała wymogi kasacji dopuszczalnej, z uwagi na uregulowanie art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., uznać należało, że nie powinna zostać przyjęta, a skoro została przyjęta (art. 530 § 1 k.p.k.), to obowiązkiem Sądu Najwyższego było pozostawienie jej bez rozpoznania (por. postanowienia SN: z dnia 6.12.2002 r., IV KK 376/02, OSNKW 2003, nr 2, poz. 18; z dnia 11.12.2013 r., IV KK 402/13, OSNKW 2014, nr 5, poz. 39; z dnia 10.12. 2014 r., IV KK 215/14, OSNKW 2015, nr

5 poz. 43; z dnia 1.06.2016 r., IV KK 182/16, Lex nr 2142488). Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 (por. także postanowienie SN z dnia 3.08.2011 r., III KK 196/11, Lex nr 955022).

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.